

Ovaj dokument sadrži corrigenda u ovom fontu ove crvene boje, da se jasno vide mjesta pogrješaka. Radi žurbe (rok od tri dana), više je grješaka. U III. dielu jedna i pol rečenica je zamijenjena, a u IV. nedostaje opis i poveznice za dva privitka. U svemu drugom ovaj dokument istovjetan je dokumentu kojeg sam, tiskanog, danas uručio sudu.

Miroslav Rovis
Vankina 4
10020 Zagreb – Novi Zagreb

Obćinski Sud u Novom Zagrebu
Zagreb, Turinina 3
10020 Zagreb – Novi Zagreb

Poslovni broj: 66. Pp-4395/2022

Žalba

na rješenje od 7. kolovoza 2023.g. kojim je odbačena kao nepravodobna moja žalba od 26. lipnja 2024.g.

Žalba od 26. lipnja 2024.g. je bila na rješenje od 10. lipnja 2024.g. kojim je odbačena kao nedopuštena moja žalba od 7. lipnja na presudu od 10. listopada 2023.g.

Uvod. Molim za razumievanje koliko do načina kako mogu iznieti ove svoje argumente.

I. Sve sam učinio što sam mogao da kao građanin poštujem i vršim pravila ovog postupka, promaknulo mi je ipak poštivati rok od tri dana, jer takav rok objektivno nisam mogao očekivati.

II. Prekršajni zakon glede prava na žalbu, koliko do žurnog postupka (čudno sporog početka) kakav je Pp-4395/2022, formalno je u konfliktu s Ustavom, ali je žalba ipak moguća neuobičajenim načinom, no običan građanin to nije mogao nikakvim redovitim načinom saznati.

III. Kakav je to žurni postupak koji započinje iztekom dvie godine i dva mjeseca od predmetne nesreće? Kojim pravom i smislom je onda žuran?

IV. Bolest me također opravdava za kašnjenje.

Uvod. Žalba of 26. lipnja je uistinu uručena Sudu dva dana nakon izteka roka od tri dana. Ali meni nikojim naravnim i redovitim načinom koji je dostupan običnim građanima Republike Hrvatske nije bilo moguće znati da će rok za slanje žalbe biti samo tri dana.

Pisat ću, u svoju obranu, o ovim pravnim uvjetovanostima i stanju s gledišta običnog građanina. Pisat ću korienskim pravopisom, jer vukovica (po Vuku Stefanoviću Karađiću) nije Hrvatski pravopis, ako je većina čak i učenih Hrvata, kroz jugoslavenska desetljeća, to, u prvim desetljećima pretežito silom, u kasnijim inercijom poznavanja samo prisilno naučenog pisma, zaboravila. Nisam dužan pisati jugoslavenski, jer to nije moj jezik ni pravopis, pa je moje pravo pisati Hrvatskim pravopisom. Razlike su dostatno malene da me sasvim dobro razumiete.

Kako pravnik nisam, a od Pravne klinike se ne može savjet dobiti u tri dana, a financijskih sredstava za drugu pravnu pomoć mogao bih imati samo kad bih prodao ili založio posljednju imovinu koju imam, stan, te nemam više novaca za odvjetnika, molim da mi se dopusti običan, laički govor.

Vjerujem da će sudci Visokog Prekršajnog suda i na ovaj način moći uvažiti moje argumente kao opravdavajuće za moje nepravodobno uručivanje žalbe, te prihvatiti moju žalbu i vratiti postupak u prijašnje stanje, prije odbacivanja moje žalbe kao nepravodobne.

I. Rok od tri dana za žalbu nisam mogao očekivati

Ovaj me je postupak stajao financijski ukupno preko 1,000€, od čega je najjuvrjednija i najponižavajuća bila naplata izmišljanja sudskog vještaka (Neven Ereš) od blizu 240€. U osnovi otišla je, posrjednim putom, predposljednja moja vrijedna imovina, vrijedna oko 1,000€, harmonika Paolo Soprani iz negdje 1960-tih godina.

No ako ja kao građanin potrošim 80-tak posto jedne mirovine (koja mi je jedini mjesečni prihod, negdje niži prosjek u RH, tada iznosila oko 500€) na odvjetnika (Boris Mazalin), koji je branio svoje stranke u višedesetlječnom odvjetnikovanju u desetcima i desetcima ako ne i stotinama postupaka... onda sam valjda učinio što građanin može učiniti da saznam potrebno i pravilno postupim u sudskom postupku.

I ako mi takav odvjetnik, s ogromnim iskustvom, pripovjedi sljedeće u posljednjem našem susretu prije ročišta od 10. listopada 2023.g. u kojem je donesena presuda bez ikakvog spomena žalbe (nezaboravno je to, 1000% pouzdano se sjećam da je to bila njegov misao, koju, naravno, parafraziram, točan način kako je izgovorena odniela je Heraklitova rieka):

“Prepustite sve meni. U utorak je razprava, ako budete osuđeni, mi ćemo se žaliti. Rok je osam dana, ali prije nastupa zastara. Mi uložimo žalbu dan prije zastare, i sudkinja ne stigne na nju odgovoriti. I niste osuđeni.”

A što se žalbe tiče, tada je bio rekao: ”Uvijek postoji pravo žalbe na presudu.”

Bilo je to, koliko se sjećam, u petak, 6. listopada 2023.g., četiri dana prije ročišta i presude od 10. listopada. A zastara je trebala nastupiti 19. listopada 2023.g., što je šest ili koliko li, ali sigurno ne osam, radnih dana kasnije. Dakle što je govorio, pilo je vodu, bar bi se većini običnih građana tako činilo, pa se tako činilo i meni.

Pa kako sam mogao ja znati, običan građanin Republike Hrvatske, ako takav odvjetnik znao (očito) nije, da su rokovi u prekršajnom postupku za neke predmete, kao što je postupak po prigovoru protiv obaveznog prekršajnog naloga, što onda znači u žurnom postupku, samo tri dana, kako?

Obično se čuje da je pravilo kako nikog ne opravdava nepoznavanje zakona. Ali da se ovo zna, možda nije dosta ni diplomirati na Pravnom fakultetu! Jer tek studirati na istom, koliko razabirem, nije nikako dostatno. A gdje su onda obični građani u usporedbi, liepo molim?

Naime, ni jedan od studenata u Pravnoj klinici, a dva put sam bio u vezi s ovim rješenjem na koje se žalim (uzaludno, jer, ponavljam, u tako malo vremena nema od njih savjeta za postupak), prvi put je bilo troje studenata, drugi put dvije studentice, svi u završnim godinama studija, i nisam razabrao da je itko od njih ranije čuo za žalbe za koje je rok samo tri dana.

Ja sam evo kasnije satima čitao pročišćeni tekst Prekršajnog zakona, i tek nakon toga malo bolje razaznajem kako te stvari funkcioniraju. Odatle ako gdje rabim koji pravilan termin u ovoj žalbi.

II. Piše u članku 244, stavak 1. Prekršajnog zakona

Ako sud nije odbacio prigovor koji je podnesen zbog poricanja prekršaja ... provest će žurni postupak ... i donijeti presudu protiv koje nije dopuštena žalba.

I to se formalno protivi članku 18. stavak 1 Ustava Republike Hrvatske u kojem se jamči pravo na žalbu (nastavljam laičkim riečima) i protiv ovakvih presuda kao ova protiv mene.

A ipak, vidim da je Sudkinja, koja u zapisnik posljednjeg ročišta dana u kojem je odmah donesena i presuda nije uniela, po zahtjevu mog odvjetnika, da njegove primjedbe na vještačenje uđu u zapisnik (no hvala Bogu snimku mogu javno ponuditi u dostatnoj razgovjetnosti:

https://vankina2-10.com/Udar/Pp-4395-22/Pp-4395_22_090_audio_rociste_2023-10-10.php#top

gdje se čuje pri 22:55 kako branitelj govori: “Ako su oni krivo procijenili, neka uđe u zapisnik da su oni krivo procijenili.”), što je očita pristranost protiv mene kao okrivljenika u postupku, ta pristrana Sudkinja je u oba rješenja, prvo od 10. lipnja (koje moju žalbu od 7. lipnja odbacuje kao nedopuštenu) i drugo od 7. kolovoza (koje moju žalbu od 26. lipnja odbacuje kao nepravodobnu), ta

pristrana Sudkinja je silom zakona morala u oba svoja rješenja dopustiti na ista meni da uložim žalbe. Samo silom zakona. Ima negdje u Prekršajnom zakonu da je bila dužna dati to pravo žalbe, ali ja više nemam ni intelektualne snage, a još manje vremena, iztiče treći dan roka, čitati isti još jednom da to pronađem. Sudci Visokog Prekršajnog suda koji ovo budu čitali znat će.

I samo tim nekako prikriivenim načinom Prekršajni zakon je u skladu s Ustavom RH. Formalno naravno nije, jer veli “donijeti presudu protiv koje nije dopuštena žalba”, kako gore citirah.

Uistinu velika hvala Pravnoj klinici na savjetu kojim su možda, možda omogućili da se nekim načinom postigne obnova ovog postupka, i meni bude dosuđena pravda po istini, a ne laži i izmišljanju i čvrstom zatvaranju očiju pred istinom i hotimičnom snažnom gašenju istine u vlastitom razumu da ne vide i ne razumiju istinu predmetne nesreće i logiku uzroka i posljedice iste, ili da glume da ne vide i ne razumiju id est lažu.

Moje tvrdnje o tome što se dogodilo su jedine istinite, podsjetit ću ukratko da napisah u svojoj žalbi od 7. lipnja 2024.g.:

Šalu i sarkazam na stranu, a valjda mi je kost lieve nadlaktice izkočila od silnog udarca Vladine limuzine u moj lakat, vrlo silnog, i valjda je kasnije rame polomljeno nakon što sam letio 5-6 metara i pao na to rame? Zar je moguće da tu logičnu uzročnu i posljedičnu povezanost jedino pravnici i redarstvenici nisu u stanju razumjeti?

Ali imam jednu observaciju kojoj vjerujem da je mjesto ovdje.

III. Sporo započet “žurni” postupak.

Moja observacija jest: zašto je redarstvo čekalo do 5. listopada 2022.g. da dostavi OPN meni, te po mom prigovoru i sudu, ako potom sledi žurni postupak? Iz istog onog razloga su to učinili iz kojeg je <https://vankina2-10.com> na kojoj sam pokušao javno oglasiti događaj i dozvati svjedoke bila cenzurirana. Da se oteža meni pronaći i dozvati svjedoke i pobiti izmišljanja i laži koja od početka pletu i redarstvenenici koji su radili na ovom predmetu, i vještak, i sudkinja. Jer vrieme mete tragove, a na kraju i ljude (evo jedan redarstvenik iz spisa je u međuvremenu pokojni, i vjerujte da mu nije drago da je tako sudjelovao u ovoj raboti: Ivan Ivšek 00030413, spis str. 14, a možda i na nekoj od slika s mjesta nesreće)...

Naime na ročištu od 10. listopada 2023.g. spomenuo je netko od nazočnih, vjerovatno Neven Ereš, kako je preminuo Ivan Ivšek, prije nego mi je Sudkinja dopustila da uključim snimanje, nije zvučno zabilježeno, a nije ni na papir zabilježeno u spis, jer je bio neformalni razgovor.

I, da se vidi zašto je toj observaciji ovdje mjesto: čemu onda žurnost postupka po prigovoru na OPN? Kojim pravom je redarstvo tako i toliko smjelo odgoditi početak postupka?

Imate Antu Mrkonjića na mojoj nehotičnoj snimci kako tvrdi da se samo čekaju papiri iz bolnice pa je zapisnik gotov, i to je bilo još 2020.g.:

U ovoj e-poruci:

<https://vankina2-10.com/Udar/Pp-4395-22-posta/message/20230602.124452.b1c6f861.en.html>

je ova datoteka u ovom privitku:

VID_201024_1805_Amrkonjic-Mrovis_1.m4a

<https://vankina2-10.com/Udar/Pp-4395-22-posta/attach/3@20230602.124452.b1c6f861.attach>

(što možda trebate snimiti u svoje računalo i preimenovati ako vam se automatski pri preuzimanju tako ne snimi, kao VID_201024_1805_Amrkonjic-Mrovis_1.m4a, preimenovati se može i kao kojedrugome.m4a ali treba biti sa m4a ekstenzijom)

0:00:14 “znači mi radimo na slučaju, zapisnik nije gotov, čekamo ove nalaze, zato ne možemo još završit zapisnik”

0:00:25 “nalaze” “iz bolnice”

To je bilo, prema vremenskom pečatu datoteke “201024_1805” što znači “2020-10-24”, dakle 24. listopada 2020.g., pet dana nakon predmetne nesreće. Ali tu se spominje i svjedok, za kojeg, kad ga

ja spomenem, Ante razumije o kome pričam, a spominje ga on i kasnije, očito kao budućeg svjedoka na raspolaganju i redarstvu, te kasnije sudu. No, predomislili se ti vrli redarstvenici kasnije. A da taj svjedok nije dao podatke povjerovalo se mom nesuđenom ubojici Vladi Rašiću, **da je bio tamo taj svjedok, gle logike koju pije moja vrlo sudkinja, ali da nije dao podatke. Povjerovalo se Vladi, a on bio otišao s mjesta prometne nesreće čim je vidio da me, hvala Bogu, nije ubio, i vratio se puno kasnije.** Vrli Visoki Sude, trebate pregledati više toga što sam javno kroz svo vrijeme od nesreće postavio na Mrežu na <https://vankina2-10.com/> ako doista hoćete istinu saznati, sve sam od početka jasno objavio, ali je bilo većinu vremena, a ne znam hoće li još biti, cenzurirano, protuzakonito cenzurirano.

Kad je Marija Budimir, prije sad već desetak godina, dala sudu snimku svog razgovora sa Željkom Sabom tada gradonačelnikom Vukovara, hotimice snimljenu, iz koje **su** zaključci doneseni kojih su premise puno manje jasne nego premise iz moje snimke, bilo je to dovoljno da Željko bude osuđen i to na zatvorsku kaznu, a ovi redarstvenici ovako skrivaju svjedoka i to je pojeo vuk magare?, nikom ništa? Bit će da taj Vlado Rašić doista jest bio nečiji rod, jer ima neki Rašić u vrhu Redarstva (policije) grada Zagreba. Trebalo je i ovo napisati, da ne bude nismo znali, dragi Sudci koji ovo čitate, ako mi se što dogodi. Ja inače nemam takvih neprijatelja koji bi mi baš radili o glavi, pa nek bude zabilježeno na ovom mjestu.

Ali pitam: gdje je tu smisao te pravne žurnosti, ako ista tako sporo započinje? Zar nije time mojoj obrani uzkracena jednakost s optužbom u pristupu svim pravnim oruđima postupka. Optužba može dvie godine i dva mjeseca ne žuriti, ništa ne činiti, ali onda obrano trči, nemamo vremena? Sudci Visokog Prekršajnog suda će znati kojeg/kojih zakona RH je ovo povrjeda. Je li sudkinja baš morala otvoriti postupak da bude “žurni”? A ako jest, budući da doista nije zakonito bio žurni, jer žurno ni na koji način, gledajući ga ukupno kao postupak sustava, započeo nije, nije li onda trebala pojasniti obrani barem o tim, za takav pretjerano spori u početku, i stoga ne istinski žurni, ali formalno žurni, postupak, kakvi će biti rokovi, i kako ona ne će dati obrani pravo na žalbu na presudu kad je bude doniela?

I iznad svega: tko bi onda očekivao, tko je onda mogao logično očekivati rokove od tri dana, kad se otezalo pa otezalo sa početkom “žurnog” postupka? Nisam ja mogao očekivati da će biti rok ikakav kraći od osam dana, molim da Sud to uvidi!

IV. Pregleda li se moja žalba od 26. lipnja 2024.g., sklepana na veliku brzinu, razpon je bio negdje samo sat vremena od mog ciepanja oмотnice i čitanja rješenja od 10. lipnja do uručivanja te žalbe tog 26. lipnja, postaviti će se još i pitanje, zašto sam toliko čekao s čitanjem tog rješenja? Zato što, kako i pišem, “doslovce nisam imao snage ni pregledati” to rješenje, a odgađao sam to čitanje predmnievajući rok od osam dana.

Ja nisam zdrav čovjek. Imam neugodne probavne bolesti kojih uzrok nakon dvie-tri godine pretraga još nije ustanovljen, spavati vrlo često ne mogu, a onda me ujutro muči glavobolja i treba mi i po pet-šest sati da dođem k sebi, te da ulovim sat-dva sna u tom jutru, jer su mi kroz tih pet-šest sati dok ne mogu doći k sebi, intelektualne sposobnosti biedne, i ništa ni tjelesno ni umno napornog ne mogu raditi dok ne dođem k sebi. Puno mojih jutara posljednjih godina **su** takva, istina ne sva, ali u nekim razdobljima je tako svako jutro, tjedan za tjednom, i tako je bilo u lipnju 2024.g.. I onda možete misliti da mi baš treba čitati o tom postupku izprepletenom lažima i ponižavanjima protiv mene. To je onda jako jako teško. Jako je onda teško otvoriti i takvu pošiljku kakvo je bilo to rješenje.

Da Sud vidi da ove moje tegobe nisu ad hoc izmišljene, citiram što sam pisao 8. svibnja 2024.g., kad sam molio za termin liečnicu internisticu Bolnice Karlovac koja je mjesecima ranije izvršila na meni pretrage gastroskopiju i kolonoskopiju:

Dosta se pogoršalo u zadnje vrijeme, podrigivanje je prečesto nepodnošljivo.

Noću prečesto ne mogu spavati više od par sati, a ujutro ne mogu ništa raditi od glavobolje, riedko kad su ove tegobe nešto podnošljivije.

Ta e-poruka je dostupna u elektroničkom obliku (ali ne u papirnoj uručenju žalbi, jer je velik dio u kodu neprikladnom za papir):

<https://vankina2-10.com/Udar/pgD-rjesenja-zalbe/e-poruka-na-bolnica-karlovac-2024-05-08.eml>

Papir prima ipak dio te e-poruke koji je većim dielom razumljiv i laicima, pa to jest privinuto i papirnoj žalbi:

<https://vankina2-10.com/Udar/pgD-rjesenja-zalbe/e-poruka-na-bolnica-karlovac-2024-05-08.html>

Tu je i potvrda moje liečnice:

<https://vankina2-10.com/Udar/pgD-rjesenja-zalbe/drRozicAndjel-pov-bol-2024-09-19.pdf>

Ne vidim budućnost pa u svibnju ove godine nisam ni u snu mogao znati da će mi trebati dokazivati kako sam umanjene intelektualne sposobnosti radi bolesti, pa vjerujem da vam je to što pisah tada moleći liečnicu za termin, valjani dokaz.

Molim Visoki Prekršajni sud da uvidi da običnom građaninu poput mene nije bilo moguće naravnim i redovitim putem znati da je uobće moguće da sud dadne rok od samo tri dana.

Stoga vas molim, vratite postupak u prijašnje stanje, a to je prije odbacivanja moje žalbe kao nepravodobne!

u Zagrebu, 23. rujna 2024.g.

Miroslav Rovis

.....

U elektroničkom obliku ova žalba te prilozi javno su postavljena i dostupna na ovoj stranici u više formata:

<https://vankina2-10.com/Udar/pgD-rjesenja-zalbe.php>

(gdje će biti i **corrigenda**)

a također ću o tom javno, ako Bog da, koliko glasno mogu, pisati na nekoliko stotina elektroničkih adresa, prvi primatelj te elektroničke poruke će biti Sud kojem uručujem danas ovu žalbu u papirnom obliku.